

Marinus Jensen fortæller om Laust Nak

Over en længere periode fortalte Marinus Jensen, Egebjerg, Jane Dehli Lenda om sin barndom og om mange hændelser i sognet. Marinus boede som barn og ung i Brøndgård på Lauheden, og havde talrige minder fra barndommen, og om de mennesker, der havde deres gang på gården. Marinus hustru, Karen Jensen, har ligeledes bidraget med oplysninger.

Marinus Jensen, Egebjerg, døde i efteråret 2010.

”Vores nabo havde et problem med at forliges med hans tjenestefolk, og det endte med at han var ene om bedriften, derfor skulle han have bud til ”Laust Nak”, som boede i en hytte ude på heden. Sønnen kom og spurgte, om jeg ville med, og vi cyklede derud en morgen. Vi bankede på døren, men der var ingen der svarede. Så gik vi omkring huset og så efter om hans hest og vogn var der, for så var Laust der også.

Vi gik tilbage og bankede lidt kraftigere på, og han svarede denne gang – vi gik ind og så et klædeskab, der var lagt ned på gulvet! Laust stak hovedet op ad døren, og han fortalte os, at det havde regnet om aftenen, da han kom hjem, og det havde regnet ned gennem taget – så havde han væltet skabet og havde kravlet ned i den. Men Laust lovede at komme og hjælpe til, og så cyklede vi 2 drenge hjem igen.

-

En dag min far og jeg gik og hakkede roer, kom Laust Nak kørende med sin hest og vogn. Han holdt stille og ville gerne snakke. Han fortalte, at han var på vej til Smed Hyldgård i Egebjerg. Mens min far og Laust snakkede, gik jeg rundt om køretøjet. Laust handlede tit med heste, så jeg kunne se det var en ny hest han havde fået. Så opdagede jeg den manglede det ene øje, og jeg spurgte Laust hvorfor han havde købt en hest, der kun havde et øje. ”Jow, Marinus, den ligned såen mii fåer, så a ku et læ vær mæ og kyw en !!”

Marinus kendte godt hans far, og han var virkelig også enøjjet.